

PROP DE VOSALTRES

Aquest és el temps de la Misericòrdia

Dimecres que ve, amb el ritu alhora auster i solemne de la imposició de la cendra, començarem el temps de Quaresma. Escoltant la Paraula de Déu, pregant amb més intensitat, vivint l'experiència del dejuni, per arribar a sentir que la verdadera felicitat no està en la satisfacció dels nostres desitjos, i obrint el nostre cor als més pobres, ens encaminarem alegres cap a la gran festa de Pasqua renovats per la gràcia de Déu.

Si l'Església sempre ens invita a viure aquest temps intensament, perquè és una ocasió per a situar-nos davant de Déu des de la veritat de la nostra vida, aquesta invitació és més forta aquest any: és la Quaresma del Jubileu de la Misericòrdia. En la butlla *Misericordiae vultus*, amb la que el papa Francesc va convocar aquest temps de gràcia, el Sant Pare ens exhortava a què la Quaresma de l'any jubilar siga viscuda amb major intensitat, com un moment fort per celebrar i experimentar la misericòrdia de Déu (núm. 17). També en el missatge que ha dirigit a l'Església per a la Quaresma, el Papa ha reiterat esta invitació (*Missatge del Sant Pare Francesc per a la Quaresma 2016*, núm. 1).

Per a ajudar-nos a aquesta vivència, el Papa ens suggereix alguns signes senzills i concrets. Aquests gestos seran moments de gràcia i produiran en nosaltres fruits de conversió, si no ens conformem de practicar-los d'una manera merament externa i rutinària, sinó que intentem viure'ls des de la profunditat del cor.

Per a una vivència autèntica de la Quaresma, en primer lloc hem de recordar que els primers necessitats de la misericòrdia de Déu i d'obrir-nos a la seua gràcia renovadora som cadascun de nosaltres. Els cristians no

podem ser com el fariseu que va pujar al temple a pregar i, creient-se millor que els altres, despreciava al públicà que se sentia pecador (*Lc 18, 9-14*). Si volem que el nostre món òbriga el cor a l'amor misericordiós del Pare, no podem oblidar que els primers cridats a escoltar l'anunci de la misericòrdia de Déu som nosaltres. Si el nostre cor es tanca a l'amor del Pare, com podem pretendre que ho facen aquells que no han conegut el rostre de Déu? Busquem temps per escoltar i meditar la Paraula de Déu, per a rebre joiosos el seu

perdó i per créixer en l'amistat amb el Senyor. El Papa ens ha convidat a escoltar la predicació de la Paraula i a participar en la celebració de les 24 hores per al Senyor. En la meua carta pastoral *Misericordiosos com el Pare* (núms. 19/7 i 19/8), he indicat algunes orientacions per organitzar aquesta celebració en la diòcesi i per oferir la possibilitat d'escoltar la predicació d'un missioner de la Misericòrdia enviat pel Sant Pare.

En el seu missatge, el Papa insisteix també en la importància que han de tindre les obres de misericòrdia en el camí jubilar. El Sant Pare ens recorda que les obres de misericòrdia corporals i les espirituals són inseparables (*Missatge del Sant Pare Francesc per a la Quaresma 2016*, núm. 3). Si practiquem les corporals sense les espirituals fem assistència social, però no caritat cristiana. Si fem el contrari, som com aquells que, veient un germà necessitat, l'animen de paraula, però no el socorren: la nostra fe és morta per dins (*St 2,17*).

Que aquesta Quaresma siga per a tots un temps de gràcia.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Recórrer el camí del perdó

Un home jove, d'uns trentacinc anys, casat, pare de família, amb tres fills petits, implicat en una professió que demana molta dedicació, s'acostà a rebre el sagrament del perdó a l'església de sempre i amb el sacerdot de sempre. «Deixeu-vos reconciliar amb Déu» (*2Co 5,20*). Arribat a casa, després de sopar, va escriure aquesta pregària: «Pare! Sé que els més menuts de casa són nens i que només pensen a jugar i riure. Per molts nervis, mal dia o cansat que em senti, no es mereixen que els digui les coses cridant, per molt malament que les fa-

cin. Sé que els puc ensenyar, educar i corregir amb altres mètodes i maneres, des de l'amor. Ajuda'm a fer-ho! [...] Pare! Ja saps com m'estimo la Marta. La meua feina, però, fa que sovint li deixi tota la responsabilitat dels nens, bona part de les feines de casa i altres tasques. Probablement, organitzant-me, jo podria col·laborar més, fer que se sentís ajudada i reconeguda. Sé que en ocasions se sent sola i jo no hi sóc. El mòbil no pot substituir l'abraçada i el petó de la persona que t'estima, per molts *tastimo* que li envii pel whatsapp. Fes-me més atent a

aquesta realitat! [...] Pare! Perdona'm per ser un individu més d'aquesta societat que camina amb el cap cot, d'aquí cap allà, com autòmats, i tot amb presses, sense temps per viure joiosament la vida. Perdona'm per no haver estat capaç d'adonar-me'n. Que vegi, Pare, que l'important no és arribar abans sinó arribar-hi, també, gaudint del camí i de la companyia de les persones que hi trobes.»

El desig de seguir Jesús és camí de reconciliació que porta a obrir-se a Déu. Déu passa i torna a passar per la nostra vida fins que sabem dir-li, des del reconeixement de la seva

grandesa i de la nostra petitesa, amb extrema humilitat: «Pare, em sap greu haver-vos ofès, aquest allunyament de Vós, aquest allunyament dels altres». Recuperada la criatura neta i lliure, la misericòrdia del Pare ens fa misericordiosos i ens obre al perdó, a perdonar els altres. «Sigueu misericordiosos, com ho és el vostre Pare» (*Lc 6,36*).

Rebre el perdó de Déu, perdonar els altres. Recórrer el camí del perdó, que és alhora camí de pau i d'esperança, de retorn a Déu, de retorn als altres.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Este es el tiempo de la Misericordia

El próximo miércoles, con el rito a la vez austero y solemne de la imposición de la ceniza, comenzaremos el tiempo de Cuaresma. Escuchando la Palabra de Dios, orando con más intensidad, viviendo la experiencia del ayuno para llegar a sentir que la verdadera felicidad no está en la satisfacción de nuestros deseos, y abriendo nuestro corazón a los más pobres, nos encaminaremos alegres hacia la gran fiesta de Pascua renovados por la gracia de Dios.

Si la Iglesia siempre nos invita a vivir este tiempo intensamente, porque es una ocasión para situarnos ante Dios desde la verdad de nuestra vida, esta invitación es más fuerte este año: es la Cuaresma del Jubileo de la Misericordia. En la bula *Misericordiae vultus*, con la que el papa Francisco convocó este tiempo de gracia, el Santo Padre nos exhortaba a que la Cuaresma de este año jubilar sea vivida con mayor intensidad, como un momento fuerte para celebrar y experimentar la misericordia de Dios (n.º 17). También en el mensaje que ha dirigido a la Iglesia para la Cuaresma, el Papa ha reiterado esta invitación (*Mensaje del Santo Padre Francisco para la Cuaresma 2016*, n.º 1).

Para ayudarnos a esta vivencia, el Papa nos sugiere algunos signos sencillos y concretos. Estos gestos serán momentos de gracia y producirán en nosotros frutos de conversión, si no nos conformamos con practicarlos de una manera meramente externa y rutinaria, sino que intentamos vivirlos desde la profundidad del corazón.

Para una vivencia auténtica de la Cuaresma, en primer lugar hemos de recordar que los primeros necesitados de la misericordia de Dios y de abrirnos a su gracia renovadora somos cada uno de nosotros. Los cristianos no podemos ser como el fariseo que subió al templo a orar y, creyéndose mejor que los demás, despreciaba al publicano que se sentía pecador (Lc 18,9-14). Si queremos que nuestro mundo abra el corazón al amor misericordioso del Padre, no podemos olvidar que los primeros llamados a escuchar el anuncio de la misericordia de Dios somos nosotros. Si nuestro corazón se cierra al amor del Padre, ¿cómo podemos pretender que lo hagan aquellos que no han conocido el rostro de Dios? Busquemos tiempo para escuchar y meditar la Palabra de Dios, para recibir gozosos su perdón y para crecer en la amistad con el Señor. El Papa nos ha invitado a escuchar la predicación de la Palabra y a participar en la celebración de las 24 horas para el Señor. En mi carta pastoral *Misericordiosos como el Padre* (nn. 19/7 y 19/8), he indicado algunas orientaciones para organizar esta celebración en la diócesis y para ofrecer la posibilidad de escuchar la predicación de un misionero de la Misericordia enviado por el Santo Padre.

En su mensaje, el Papa insiste también en la importancia que deben tener las obras de misericordia en el camino cuaresmal. El Santo Padre nos recuerda que las obras de misericordia corporales y las espirituales son inseparables (*Mensaje del Santo Padre Francisco para la Cuaresma 2016*, n.º 3). Si practicamos las corporales sin las espirituales hacemos asistencia social, pero no caridad cristiana. Si hacemos lo contrario, somos como aquellos que, viendo a un hermano necesitado, le animan de palabra, pero no lo socorren: nuestra fe está muerta por dentro (St 2,17).

Que esta Cuaresma sea para todos un tiempo de gracia.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Felicitaciones nadalenques i benedicció del nou accés al Bisbat

El clergat de la ciutat de Tortosa, el Capítol Catedral i els membres de la Cúria diocesana es van reunir, el passat 22 de desembre al Palau Episcopal, al saló gòtic, per felicitar els Nalds al senyor Bisbe i desitjar-se mútuament uns dies plens d'alegria i de pau beneïts per l'Infant Jesús.

En agraïment i resposta, el senyor Bisbe va recordar i esmentar les tres institucions que allí es feien presents. El desig de la Pau que porta el Nen Jesús al nostre món el va presentar i demanar el bisbe Benavent per a tots els presents, per a les seves famílies i per a tots els diocesans, especialment per als més necessitats.

Després de cantar una Nadala i de saludar a tots, el Sr. Bisbe i tots els presents es van traslladar a l'entrada del Palau Episcopal per

beneir i inaugurar el nou accés que s'ha realitzat.

En el senzill però significatiu acte, el primer en intervenir va ser l'arquitecte que va realitzar el projecte: Sr. Josep Lluís Ginovart. Després de fer-li el lliurament simbòlic de les claus de la porta d'accés al Sr. Bisbe, va explicar a tots els presents l'obra realitzada. Dins el projecte del pla director del Palau Episcopal una de les coses que ja estava contemplada des de temps era l'accessibilitat. Les noves normatives per a tota institució que tingui les portes obertes per atendre a les persones, les

dificultats per accedir a certes estances de l'edifici i particularment la impossibilitat d'arribar al que es creu seria l'antic saló del tro, han portat a fer aquestes obres i a fer-les d'aquesta manera.

Mons. Enrique Benavent va prendre la paraula per mostrar la seva satisfacció per l'obra realitzada. En primer lloc per la nova accessibilitat que possibilita l'arribada a tot l'edifici d'una manera còmoda i adequada. En segon per l'estima que l'arquitecte i els constructors han mostrat per l'edifici i l'obra que ha estat realitzada que, a més de ser un accessori necessari per al desenvolupament de la tasca que es realitza en l'edifici, mostra una obra digna d'admiració i elogi en el seu plantejament, en la seva concepció i en la seva execució que ha durat poc més d'un any.

Pregón navideño 2015

Cherterton ya lo dijo «estamos ante el mayor acontecimiento sucedido en la historia de la humanidad: que un Dios se haga hombre, para que los hombres se divinicen». Por eso la parroquia de San Bartolomé ha querido pregonarlo alrededor del Pequeño, el pasado día 22 de

diciembre. El pregonero, Mn. Carlos, ha leído varias de las postales de felicitación navideña de parte del cardenal emérito de Barcelona, del obispo de la Seo de Urgell... Begoña leyó la del Marqués de Benicarló y Rosana la del Ayuntamiento. Acto festivo que abre luces y nuevos horizontes a

la humanidad. Santa María dio a luz a la LUZ, que deseamos que ilumine a todos.

Manuel Ferrer

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Festa

A vui obrim un petit camí de reflexió sobre tres dimensions que marquen, el ritme de la vida familiar: la festa, el treball i la pregària.

Comencem per la festa. I direm que la festa és un invent de Déu. Recordem la conclusió de la narració de la creació, en el Llibre del Gènesi que hem escoltat: «El setè dia, Déu havia acabat la seva obra. El dia setè, doncs, va reposar de tota l'obra que havia fet. Déu va beneir el dia setè i en va fer un dia sagrat, perquè aquell dia reposà de la seva obra creadora» (2,2-3).

Pot passar que una festa arribi en circumstàncies difícils i do-

loroses, i se celebri fins i tot «amb un nus a l'estómac». I això no obstant, fins i tot en aquests casos, demanem a Déu la força de no buidar-la completament.

Fins i tot en l'àmbit del treball, a vegades sabem «infiltrar-hi» algun espai de festa: un aniversari, un casament, un naixement, així com també una jubilació o l'arribada d'un nou treballador... És important fer festa.

Però el veritable temps de la festa és suspendre el treball professional, i això és sagrat, perquè recorda a l'home i a la dona que són fets a imatge de Déu, el qual no ens fa esclaus del treball, sinó «amos». El temps de descans, so-

bretot el dominical, està destinat a nosaltres perquè puguem gaudir d'allò que no es fa ni es pren, no es compra ni es ven.

Finalment, el temps de la festa és sagrat perquè Déu l'habita d'una manera especial. L'eucaristia dominical porta a la festa tota la gràcia de Jesucrist: la seva presència, el seu amor, el seu sacrifici, el seu fer-nos comunitat, el seu ser amb nosaltres... I així cada realitat rep el seu sentit ple.

La família té una experiència extraordinària per a comprendre, orientar i donar suport al valor real del temps festiu.

(Dimecres, 12 d'agost de 2015.)

Inici del Jubileu de l'Any Sant de la Misericòrdia a la diòcesi de Tortosa

El dia 13 de desembre, a les 17.30 h, un bon nombre de diocesans ens aplegàrem a l'absis de la Catedral de Tortosa, presidits pel nostre Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, per a celebrar l'inici de L'ANY SANT DE LA MISERICÒRDIA amb l'obertura de la Porta Santa.

Un diaca permanent llegí l'Evangeli de la «Paràbola de l'ovella perduda», i en processó vam anar a l'interior de la Catedral, mentre cantàvem les Lletanies dels sants. Abans de la celebració de l'Eucaristia tingué lloc l'obertura de la Porta Santa. Un bon nombre de preveres van concelebrar amb el Sr. Bisbe i els fidels de diferents indrets de la diòcesi omplien la nau central.

El Sr. Bisbe en l'homilia ens digué que seguint la invitació del Sant Pare Francesc, la nostra diòcesi s'uneix a les altres del món per celebrar l'Any

de la Misericòrdia. Que aquest Jubileu sigui un temps de gràcia. Aquest missatge de la misericòrdia el necessita el nostre món, perquè com

diu l'Evangeli d'avui, la misericòrdia porta la justícia i ens porta a estimar aquells que ocupen el darrer lloc en la societat.

Després del cant de la «Salve Regina» el Sr. Bisbe ens digué que el Temple Jubilar de la nostra diòcesi serà la Catedral i la Porta Jubilar la que va del claustre a la capella de la Cinta. També ens informà que tots els dies hi haurà un sacerdot per a l'atenció espiritual dels qui ho necessiten.

Finalment, el Sr. Bisbe ens donà la benedicció i un diaca permanent digué: «Sigueu misericordiosos com el vostre Pare Celestial. Aneu-vos-en en pau.»

Maria Joana Querol

El somni de Maria Rosa Molas i Vallvé segueix sent una realitat

Dissabte dia 12 de desembre, Tortosa es va il·luminar com mai de consol, d'alegria, de pietat, d'amor sense fronteres. S'omplí de cors esperançats i entregats gràcies a la Congregació de Germanes de la Nostra Senyora de la Consolació, gràcies a la seva guia constant com Maria Rosa Molas i Vallvé, que dos segles després el seu missatge segueix sent actual i la seva acció segueix viva per mitjà de les Germanes i també de tots els que reben l'afecte, el consol i el mantell de la humilitat i de la fe de Jesús. La Congregació sempre s'ha caracteritzat pel seu exemple i per estar al costat de la societat. Són monges d'acció, són monges alegres, són monges d'ahir, d'avui i de sempre, sense fronteres i il·luminant constantment els nostres senders.

La clausura del bicentenari del naixement de Maria Rosa Molas va ser un veritable èxit. Una unió de tots els que ens sentim família consolació, de tots els que han viscut, viuen i viuran l'amor, la força, l'afecte de Maria Rosa Molas. Gent procedent de tots els llocs es va reunir i es va unir per celebrar amb alegria, amb fe i amb esperança l'acció i la vida de la fundadora de la congregació, per agrair a tots els que han seguit el seu camí i han donat testimoniatge de la seva llum beneïda per Déu.

La festa va començar amb l'eucaristia en la casa mare, presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach que va saber traslladar i mostrar amb les seves paraules la meravellosa acció de la Consolació pel món. Posteriorment, la Fundació Maria Ro-

sa Molas va tenir un gest solidari amb els refugiats. Els donatius ajudaran a pal·liar a les persones que sofreixen l'horror de la guerra.

Juanjo Clemente

AGENDA

- ▶ **Dies 8 i 9**, Formació Permanent del Clergat.
- ▶ **Dimecres 10**, Dimecres de Cendra, Catedral, 18.30 h, Missa.
- ▶ **Diumenge 14**, Jornada Mans Unides. / Catedral, 11.30 h, Jubileu dels Malalts.

Claustre de la Catedral de Tortosa

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [1R 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486 - Somasca 1537), prev., fund. somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.

9. ■ Dimarts [1R 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodoncistes.

Comença el temps de Quaresma

10. ■ Dimecres [Jl 2,12-18 / SI 50 / 2C 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18].

Dimecres de Cendra. Santa Escolàstica (s. vvi), verge, germana de sant Benet; santa Sotera, verge i màrtir; sant Silvà, bisbe; sant Hug, abat.

11. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / SI 1 / Lc 9,22-25]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

12. ■ Divendres [Is 58,1-9a / SI 50 / Mt 9,14-15]. Santa Eulària (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata

Humbelina, viuda; beat Josep Olla Valdes, rel.

13. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / SI 85 / Lc 5,27-32]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. iii); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina de Spoleto, vg. agustina.

14. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Dt 26,4-10 / SI 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (ix), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. iii); sant Antoni (Antoniet), mr.

Diuenge V de durant l'any

COMENTARI

Ho deixaren tot i el seguiren

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 6,1-2a,3-8)

L'any que morí el rei Ozies vaig veure el Senyor assegut en un tron alt i prominent. Els plecs del seu mantell omplien el temple. L'assistien, drets, uns serafins que cridaven l'un a l'altre: «Sant, sant, sant és el Senyor de l'univers, tota la terra és plena de la seva glòria.» Aquell crit feia estremir els muntants de les portes i l'edifici s'omplia de fum. Jo vaig dir: «Ai de mi, no podré parlar! Jo que sóc un home de llavis impurs i visc enmig d'un poble de llavis impurs, he vist amb els meus ulls el rei, el Senyor de l'univers.» Llavors un dels serafins volà cap a mi duent amb uns molls una brasa que havia pres de l'altar. Em tocà els llavis amb aquella brasa i em digué: «Això t'ha tocat els llavis: ja ha desaparegut la teva culpa, el teu pecat ja ha estat esborrat.» Després vaig sentir la veu del Senyor que deia: «Qui enviaré? Qui ens hi anirà?» Jo vaig respondre: «Aquí em teniu: envieu-m'hi.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *Us vull cantar a la presència dels àngels, Senyor.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant del santuari. R.

Enalteixo el vostre nom perquè estimeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meua ànima. R.

En sentir el que vós heu promès, / tots els reis de la terra us lloaran / i celebraran que vós obreu així: / «Que n'és, de gran, la glòria del Senyor.» R.

La vostra dreta em salva. / Que el Senyor continuï afavorint-me. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,1-11)

Germans, primer de tot us vaig transmetre el mateix ensenyament que jo mateix havia rebut, és a dir, que Crist, com deien ja les Escriptures, morí pels nostres pecats, que fou sepultat i que al tercer dia, com deien ja les Escriptures, ressuscità. Que després s'aparegué a Quefes i després als dotze. Després s'aparegué a més de cinc-cents germans a la vegada; molts d'aquests encara viuen, però alguns ja són morts. Després s'aparegué a Jaume, i més tard a tots els apòstols. Finalment, el darrer de tots, com un que neix fora de temps, se m'aparegué fins i tot a mi.

Tant si sóc jo com si són ells, això és el que vosaltres heu cregut.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 5,1-11)

En una ocasió la gent s'aglomerava sobre Jesús per escoltar la paraula de Déu. Ell, que es trobava vora l'estany de Genesaret, veié dues barques a la platja. Els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i ensenyava la gent de la barca estant.

Quan acabà de parlar, digué a Simó: «Tira endins, i caleu les xarxes per pescar.» Simó li respongué: «Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem pescat res, però ja que vós ho dieu calaré les xarxes.»

Així que ho feren agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven. Llavors feren senyal als pescadors de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les barques que quasi s'enfonsaven. Simó Pere, en veure això, es llançà als genolls de Jesús i li deia: «Senyor, allunyeu-vos de mi, que sóc un pecador.» Ni ell ni cap dels qui anaven amb ell no se sabien avenir d'una pesca com aquella. Igual passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. Però Jesús digué a Simó: «No tinguis por: des d'ara seràs pescador d'homes.»

Llavors tornaren a terra les barques, ho deixaren tot i se n'anaren amb ell.

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 6,1-2a,3-8)

El año de la muerte del rey Ozías, vi al Señor sentado sobre un trono alto y excelso: la orla de su manto llenaba el templo. Y vi serafines en pie junto a él. Y se gritaban uno a otro diciendo: «¡Santo, santo, santo, el Señor de los Ejércitos, la tierra está llena de su gloria!» Y temblaban las jambas de las puertas al clamor de su voz, y el templo estaba lleno de humo. Yo dije: «¡Ay de mí, estoy perdido! Yo, hombre de labios impuros, que habito en medio de un pueblo de labios impuros, he visto con mis ojos al Rey y Señor de los Ejércitos». Y voló hacia mí uno de los serafines, con un ascua en la mano, que había cogido del altar con unas tenazas; la aplicó a mi boca y me dijo: «Mira: esto ha tocado tus labios, ha desaparecido tu culpa, está perdonado tu pecado». Entonces escuché la voz del Señor, que decía: «¿A quién mandaré? ¿Quién irá por mí?» Contesté: «Aquí estoy, mándame.»

▶ Salmo responsorial (137)

R. *Delante de los ángeles tañeré para ti, Señor.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón, / te cantaré en presencia de dioses extranjeros, / postrado hacia tu santo templo. / Doy gracias a tu nombre por tu amor y fidelidad. R.

Cuando te invoqué, me escuchaste y fortaleciste mi ánimo. / Que te den gracias, Señor, todos los reyes de la tierra / al oír las palabras de tu boca; / que proclamen las hazañas del Señor, / porque la gloria del Señor es grande. R.

Me pones a salvo con fuerza protectora. / El Señor completará lo que hace por mí. / Señor, tu amor es eterno, / no abandones la obra de tus manos. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 15,1-11)

Hermanos, Lo primero que yo os transmití, tal como lo había recibido, fue esto: que Cristo murió por nuestros pecados, según las Escrituras; que fue sepultado y que resucitó al tercer día, según las Escrituras; que se le apareció a Cefas y más tarde a los Doce; después se apareció a más de quinientos hermanos juntos, la mayoría de los cuales viven todavía, otros han muerto; después se le apareció a Santiago, después a todos los Apóstoles; por último, como a un aborto, se me apareció también a mí. Pues bien; tanto ellos como yo esto es lo que predicamos; esto es lo que habéis creído.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 5,1-11)

En aquel tiempo, la gente se agolpaba alrededor de Jesús para oír la Palabra de Dios, estando él a orillas del lago de Genesaret; y vio dos barcas que estaban junto a la orilla: los pescadores habían desembarcado y estaban lavando las redes. Subió a una de las barcas, la de Simón, y le pidió que la apartara un poco de tierra. Desde la barca, sentado, enseñaba a la gente. Cuando acabó de hablar, dijo a Simón: «Rema mar adentro y echad las redes para pescar». Simón contestó: «Maestro, nos hemos pasado la noche bregando y no hemos cogido nada; pero, por tu palabra, echaré las redes». Y, puestos a la obra, hicieron una redada de peces tan grande, que reventaba la red. Hicieron señas a los socios de la otra barca, para que vinieran a echarles una mano. Se acercaron ellos y llenaron las dos barcas, que casi se hundían. Al ver esto, Simón Pedro se arrojó a los pies de Jesús, diciendo: «Apártate de mí, Señor, que soy un pecador.»

Y es que el asombro se había apoderado de él y de los que estaban con él, al ver la redada de peces que habían cogido; y lo mismo les pasaba a Santiago y Juan, hijos de Zebedeu, que eran compañeros de Simón. Jesús dijo a Simón: «No temas: desde ahora, serás pescador de hombres». Ellos sacaron las barcas a tierra y, dejándolo todo, lo siguieron.

El relat de la vocació d'Isaïes té tres parts: a) Descripció de la Glòria del Senyor; b) Consagració del profeta pel foc purificador; c) Missió del profeta amb la fidelitat al Senyor com a objectiu prioritari.

El marc històric (*l'any que morí el rei Ozies*) ve redimensionat pel marc teofànic: *Sant, sant, sant és el Senyor*.

Reconèixer la indignitat per a la missió (*Sóc un home de llavis impurs*) no és obstacle quan *una brasa de l'altar toca els llavis* del qui és cridat.

Isaïes va sentir la veu del Senyor que l'interpel·lava: *Qui enviaré?* i va respondre: *Aquí em teniu: envieu-m'hi.*

La crida divina resta incompleta sense la resposta humana. Crisi avui de vocacions? Més aviat manca de respostes amb crisi d'ambient —familiar i eclesial— que les faci possibles!

Els cridats pel Senyor ho són per testimoniar —de paraula i amb l'estil de vida— que *Crist morí pels nostres pecats* amb eficàcia redemptora segons les Escriptures; i que *al tercer dia ressuscità*. Certament Jesús «ressuscitant» és un fet que escapa a la fenomenologia de l'observació empírica, però que esdevé fet històric gràcies a l'experiència històrica del testimoniatge de *Quefes i els Dotze*, anunciadors de *la Bona Nova per la qual obteniu la salvació* incloent el fet de la Resurrecció de Crist i el del testimoniatge apostòlic.

Tots els evangelis donen relleu a la vocació dels Apòstols.

Mc i Mt destaquen la llibertat del Senyor en escollir els seus Apòstols: *va cridar els qui va voler* (Mc 3,13). Jn destaca la mediació humana: *Andreu portà el seu germà Simó on era Jesús; Felip a Natanael* (Jn 1,42.45). Lc destaca la relació ja existent de Jesús que *pujà a la barca de Simó*. La crida és acollida pels qui *s'aglomeren sobre Jesús per escoltar la paraula de Déu*.

Reconèixer la pròpia indignitat (*Senyor, allunyeu-vos de mi que sóc un pecador*) permet l'eficàcia de la paraula de Jesús: *No tinguis por; des d'ara seràs pescador d'homes*.

L'objecció de l'expert pescador (*Ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem pescat res*) dona pas a l'obediència al mandat de Jesús: *Ja que Vós ho dieu, calaré les xarxes*. Quan imitem l'actitud de Simó-Pere el resultat és que *les xarxes s'esquinçaven d'una pesca com aquella*.